

Dr. Palágyi Tivadar\*

## KELL-E MÉG FÉLNÜNK A „MÉRGEZŐ ELSŐBBSÉGTŐL”?

A T 1496/11 sz. ügyben az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) fellebbezési tanácsa azt állapította meg, hogy egy alapbejelentés 1. igénypontja nélkülözötte az újdonságot a saját megosztott bejelentésében leírt kiviteli alak miatt, amely egy korábbi elsőbbségre volt jogosult. Így az alapbejelentés 1. igénypontját megsemmisítette saját megosztott bejelentése.<sup>1</sup>

Ez hogyan fordulhatott elő? A T 1496/11 sz. ügyben a találmány átlátszó ablakkal rendelkező bankjegyekre vonatkozott, amelyek nagyítólencseként tudtak működni, ha a bankjegyet kettéhajtották: ekkor a bankjegynek egy mikronyomtatású területét a lencsén keresztül lehetett nézni. Az elsőbbségi bejelentés csupán ilyen célra „nyomtatott vagy dombornyomásos” jellemzőre vonatkozott, azonban az alapbejelentés 1. igénypontja általánosabban „olyan jellemzőre utalt, amelyet egy optikai lencsén keresztül lehet szemlélni, erősíteni vagy optikailag változtatni”. Ez a tágabb szóhasználat egyéb lehetőségeket is fedez, így a bankjegyen egy ablakot, amely szűrőként vagy polarizáló ablakként működik. A fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy az alapbejelentés tágabb oltalmi körű 1. igénypontját nem illette meg az elsőbbségi időpont, és ezért az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 54. cikk (3) bekezdése alapján nélkülözötte az újdonságot a publikált megosztott európai bejelentésben kinyilvánított szűkebb kiviteli alakhoz viszonyítva.

Az a lehetőség, hogy egy megosztott bejelentést újdonságrontónak lehet tekinteni a saját alapbejelentésére nézve, a „mérgező megosztott bejelentések” problémájaként vált ismertté, és ez összefügg a „mérgező elsőbbség” kérdésével, amely szerint egy elsőbbségi bejelentést (ha engedik publikálni) idézni lehet egy ezt az elsőbbséget igénylő, azonos országbeli későbbi bejelentéssel szemben, ha az utóbbi igénypontjainak az oltalmi köre tágabb, mint az elsőbbségi bejelentésben kinyilvánított tárgy.<sup>2</sup>

Az események egyszerű, elképzelt menete szerint az ún. „mérgező vagy toxikus elsőbbségnek” megfelelően egy szabadalmi bejelentés önközzése saját megosztott bejelentésével a következőképpen jöhet létre:<sup>3</sup>

- Benyújtanak egy konkrét eszközt kinyilvánító első X bejelentést.
- Benyújtanak egy második Y bejelentést, amely igényli az X bejelentés elsőbbségét. Az Y bejelentés kinyilvánítja ugyanazt a konkrét eszközt, és első ízben ismerteti az eszköz

\* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

<sup>1</sup> *Julian Asquith*: Light at the end of the tunnel for poisonous divisionals, Lexology, 2016. február 11.

<sup>2</sup> *Dr. Palágyi Tivadar*: Önújdonságrontó megosztott bejelentések. Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle, 9. (119.) évf., 2. sz., 2014. április, p. 78–87.

<sup>3</sup> *Serena White, Katrina Crooks*: Poisonous priority: is it a problem? Lexology, 2017. március 6.

egy általános kiviteli alakját is. Az Y bejelentés az általános kiviteli alakot igényli, és így nem jogosult az elsőbbségre.

- Az Y bejelentés alapján egy megosztott Z bejelentést is benyújtanak, amely az X bejelentés elsőbbségét igényli, és kinyilvánítja az Y bejelentés teljes tartalmát. A Z megosztott bejelentést publikálják.
- A „mérgezőelsőbbség-érvelés” szerint a Z megosztott bejelentésben a sajátos eszköz kinyilvánítása (amely jogosult az elsőbbségre, mert először az X bejelentés benyújtásakor nyilvánították ki) „csak újdonságrontó” technika állása az Y bejelentés általános kiviteli alakra vonatkozó ismertetést tartalmazó igénypontjával szemben (az általános kiviteli alakot először az Y bejelentés benyújtási napján nyilvánították ki). Így a sajátos eszköz kinyilvánítása a Z bejelentésben lerontja az Y bejelentés igénypontjának újdonságát az általános kiviteli alakra nézve.

Az Y bejelentés általános ismertetést tartalmazó igénypontjával kapcsolatban annak meghatározásakor, hogy Z lehet-e „mérgező”, kritikus megfontolást igényel annak eldöntése, hogy elismerhető-e egy korábbi elsőbbségi időpont az igénypontnak a sajátos eszközre vonatkozó részére.

Ilyen területen alapvető fontosságú a „részleges elsőbbség” kérdése. Az ESZE 88. cikk (2) bekezdése szerint: „Ahol helyénvaló, bármely igénypont számára több elsőbbséget lehet igényelni”. Azonban nagyfokú zavar követte az ESZH Bővített Fellebbezési Tanácsának G 2/98 sz. döntését, amely megállapította: „Egy általános kifejezés vagy képlet használata egyetlen igénypontban, amelyre többszörös elsőbbséget igényelnek ... teljesen elfogadható ..., feltéve, hogy az igénypontot úgy szövegezik meg, hogy az a találmány korlátozott számú, egyértelműen meghatározott, eltérő elsőbbségű alternatív tárgyak igénylésére vonatkozik”. A G 2/98 sz. döntést követve a fellebbezési tanácsok esetjoga nem volt összhangban a „korlátozott számú, egyértelműen meghatározott alternatív tárgyak” kifejezés jelentése körüli bizonytalanság miatt.

A kérdés szemléltetése céljából vegyük szemügyre a való életből vett következő példát a T 135/01 sz. döntésből. Egy elsőbbségi bejelentés leírt egy eljárást egy elektromotor meghajtására, amelyben az áramot olyan időközönként kapcsolták át, amely a motor vibrációs uralkodó frekvenciája mintegy fél periódusának felelt meg. Egy későbbi bejelentés, amely a korábbi bejelentés elsőbbségét igényelte, ugyanezen periódus  $\frac{1}{4}$  és  $\frac{3}{4}$  közötti időközében való átkapcsolást (vagyis egy tágabb területet) igényelt. Jogosult egy ilyen igénypont többszörös elsőbbségre? Az ESZH fellebbezési tanácsa azt állapította meg, hogy az igénypontot fel lehetne osztani egy első elméleti részre, vagyis egy megközelítőleg félperiódusú kapcsolási intervallumra, amely jogosult az elsőbbségi időpontra, és egy második elméleti részre, vagyis az  $\frac{1}{4}$ – $\frac{3}{4}$  periódusnak megfelelő kiegészítő tartományra, amely nem jogosult az elsőbbségre.

Más esetekben azonban az ESZH egyes fellebbezési tanácsai azon az állásponton voltak, hogy a különböző tartományok nem felelnek meg határozott alternatív kiviteli alakok kor-

látozott számának (amit a G 2/98 sz. döntés megkövetel), aminek az volt az eredménye, hogy az igényponttól mint egésztől megtagadták az elsőbbséget. Ez ajtót nyit a „mérgező megosztott bejelentések” és a „toxikus elsőbbség” fentebb tárgyalt problémájának, mert egy olyan igénypontra nézve, amely nem jogosult részleges elsőbbségre, újdonságrontó lehet saját családjának egy másik tagja, amely viszont jogosan igényelheti az elsőbbséget.

A „mérgező megosztott bejelentések” és a „mérgező elsőbbség” problémáit nem lehet mindig megoldani disclaimer későbbi hozzáadásával az igényponthoz. Az ESZH vizsgálati irányelvei a következőt szögezik le: „Amikor azt kell eldönteni, hogy a disclaimer beiktatása után az igénypont sérti-e az ESZE 123. cikk (2) bekezdését (vagyis új anyag beiktatását jelenti-e), vagy pedig összhangban van ezzel a cikkel, ezt nem lehet csupán annak a megállapításával eldönteni, hogy a lemondott (disclaimed) tárgy ki van nyilvánítva a benyújtott bejelentésben”. Ehelyett az irányelvek szerint a megfelelő próba annak a megállapításából áll, hogy a szakember a megmaradt igényelt tárgyat olyannak tekinti-e, ami közvetlenül és egyértelműen ki van nyilvánítva a benyújtott bejelentésben. Ezért amikor olyan európai bejelentést (vagy PCT-bejelentést, amely később európai regionális szakaszba fog lépni) nyújtunk be, amely tágítja az elsőbbségi bejelentés kinyilvánítását, célszerű biztosítani, hogy az európai bejelentés megfelelő alapot tartalmazzon bármilyen disclaimerhez, amelyre szükség lehet, ha ugyanannak a családnak egy másik európai bejelentését hoznák fel az európai bejelentés ellen. Azonban olyan esetekben, amikor az elsőbbségi bejelentés kinyilvánításának a határai nincsenek egyértelműen meghatározva (például a „körülbelül” vagy a „megközelítőleg” szó használata miatt), mindenképpen problematikus lehet disclaimer használata egy későbbi bejelentésben.

Szerencsére fény van az alagút végén, mert a részleges elsőbbség és a megosztott és az alapbejelentés egymás elleni idézése kérdésében a fellebbezési tanács a Bővített Fellebbezési Tanácshoz fordult.

A fellebbezési tanács 2015. július 17-i, T 557/13 sz. közbenső döntésében<sup>4</sup> öt kérdést intézett a Bővített Fellebbezési Tanácshoz felvilágosítást kérve arról, hogyan kell alkalmazni az ESZE 88. cikk (2) bekezdésének második mondatát a G 2/98 sz. döntés fényében (amely „ugyanazon találmány elsőbbsége igénylésének követelményével” és a „részleges elsőbbségre” jogosult igénypontok kérdésével foglalkozott) egy generikus „vagy” igénypont esetében. A tanács azzal kapcsolatban is magyarázatot kért, hogy alap- és megosztott bejelentések az ESZE 54. cikk (3) bekezdése alapján újdonságrontók lehetnek-e egymással szemben olyan tárgy vonatkozásában, amelyet egy elsőbbségre nem jogosult korábbi bejelentés nyilvánított ki.

A generikus „vagy” igénypontot olyan igénypontként határozták meg, amely egy vagy több generikus kifejezéssel (így vegyi képlettel, számjegyzékek folytonos tartományával vagy egy funkcionális definícióval vagy másként) van meghatározva. Egy ilyen generikus

<sup>4</sup> *Louise Tottie, Annika Unge Reis*: Decision G 1/15 of the Enlarged Board of Appeal regarding partial priority. Lexology, 2017. március 21.

„vagy” igénypont világos indokolás nélkül olyan alternatív tárgyakat ölel fel, amelyek az igénypont összes jellemzőjével rendelkeznek. A „részleges elsőbbséget” olyan helyzetre vonatkozólag használták, ahol egy igénypont tárgyának egy része egyetlen korábbi bejelentés elsőbbségi időpontjára, míg az igénypont megmaradó tárgya csupán egy későbbi európai szabadalmi bejelentés bejelentési napjára jogosult.

Az ügyben a Bővített Fellebbezési Tanácsnak felterjesztett öt kérdés így hangzott:

1. Ahol egy európai szabadalmi bejelentés vagy szabadalom egyik igénypontja egy vagy több generikus kifejezés révén vagy másképp (generikus „vagy” igénypont) alternatív tárgyakat ölel fel, a részleges elsőbbségre vonatkozó jogosultságot vissza lehet-e utasítani az ESZE alapján ezzel az igényponttal kapcsolatban olyan alternatív tárgy vonatkozásában, amelyet első ízben, közvetlenül vagy legalább közvetve és egyértelműen az elsőbbségi iratban nyilvánítottak ki?
2. Ha az első kérdésre adott válasz igenlő, a G 2/98 sz. döntés 6.7. pontjában az alábbi megkötést: „feltéve, hogy korlátozott számú, világosan meghatározott alternatív tárgy igényléséhez vezet”, jogi próbaként kell-e tekinteni egy generikus „vagy” igénypont részleges elsőbbségére való jogosultság meghatározásához?
3. Ha a válasz a 2. kérdésre igenlő, hogyan kell értelmezni és alkalmazni a „korlátozott számú” és a „világosan meghatározott alternatív tárgyak” követelményt?
4. Ha a 2. kérdésre a válasz nemleges, hogyan kell megállapítani a részleges elsőbbségre való jogosultságot generikus „vagy” igénypont esetén?
5. Ha az 1. kérdésre a válasz igenlő, egy európai szabadalmi bejelentés tárgyát az ESZE 54. cikk (3) bekezdése alapján a technika állásához tartozóként lehet-e idézni egy elsőbbségi iratban kinyilvánított tárggyal szemben, amely az említett európai szabadalmi bejelentés vagy az arra engedélyezett szabadalom generikus „vagy” igénypontjában alternatívaként szerepel?

A kérdésekre a Bővített Fellebbezési Tanács a G 1/15 sz. ügyben adott választ. Az ügynek akkora volt a jelentősége, hogy a vizsgálati vagy felszólalási osztályok előtti összes eljárást, ahol a végkifejlet teljesen ettől az ügytől függött, 2015. október 2-án leállították.

A Bővített Fellebbezési Tanács 2016. november 29-én az 1. kérdésre a következő választ adta:

„Az ESZE alapján a részleges elsőbbségre vonatkozó jogosultságot nem lehet megtagadni olyan igénypont vonatkozásában, amely egy vagy több generikus kifejezés révén vagy egyéb módon (generikus „vagy” igénypont) alternatív tárgyat ölel fel, feltéve, hogy azt az elsőbbségi iratban nyilvánították ki első ízben, közvetlenül vagy legalább közvetve, egyértelműen és megvalósítható módon. Ilyen vonatkozásban nem alkalmazhatók egyéb lényeges feltételek vagy korlátozások.”

Más szavakkal: az olyan elsőbbségi irat publikálása, amelyben ki van nyilvánítva az alternatív tárgy, az ESZE 54. cikk (3) bekezdése alapján nem lehet újdonságrontó a későbbi bejelentésre nézve, ahol a generikus „vagy” igénypont részleges elsőbbségre jogosult.

Mint ahogy az első kérdésre a válasz nemleges volt, a Bővített Fellebbezési Tanács szükségtelennek találta, hogy megválaszolja a fennmaradó 2–5. kérdést.

A döntés indokolását végül 2017. február 2-án publikálták. Az alábbiakban röviden összefoglaljuk a döntés indokolásának érdekesebb pontjait.<sup>5</sup>

Először, a 4.2. pontban a Bővített Fellebbezési Tanács rámutat, hogy ahol egy jogot egy nemzetközi szerződés vagy megállapodás alapoz meg, ezt a jogot elvileg nem lehet korlátozni további feltételek támasztásával adminisztratív szabályokban, irányelvekben vagy akár jogi eszközökkel.

Továbbá, a 4.4. pontban arra a következtetésre jut, hogy az elsőbbségi jog érvényes része kizárja az olyan tárggyal való ütközést, amelyet az elsőbbségi éven belül egy azonos tárgyú elsőbbségi iratban nyilvánítottak ki, amennyiben az elsőbbséget érvényesen igényelték.

Az ESZE 88. cikk (3) bekezdésével kapcsolatban („ha egy európai szabadalmi bejelentés vonatkozásában egy vagy több elsőbbséget igényelnek, az elsőbbségi jog az európai szabadalmi bejelentésnek csak azokra az elemekre vonatkozik, amelyek benne foglaltatnak abban a bejelentésben vagy azokban a bejelentésekben, amelynek/amelyeknek az elsőbbségét igénylik”) a Bővített Fellebbezési Tanács az 5.1.2. pontban megállapítja, hogy az „elemek” kifejezést nem kell egyetlen jellemzőként érteni, hanem olyan tárgyként, amelyet már meghatároztak egy igénypontban, vagy kinyilvánítottak a leírásban egy kiviteli alakként.

A fentiek következtében a G 2/98 sz. döntésben lefektetett megkötés (vagyis hogy egy általános kifejezés vagy képlet használata egy olyan igénypontban, amelyhez többszörös elsőbbséget igényelnek, elfogadható, feltéve hogy korlátozott számú vagy egyértelműen meghatározott alternatív tárgyak igénylését okozza) nem értelmezhető úgy, hogy az elsőbbségi jog további korlátozását jelenti.

A döntés 6.4. pontja tovább magyarázza, hogy hogyan kell megállapítani egy generikus „vagy” igénypont részleges elsőbbségét. Ez a következőképpen foglалható össze.

Első lépés: meghatározzuk az érintett elsőbbségi iratban kinyilvánított tárgyat az elsőbbségi időszakban kinyilvánított technika állása vonatkozásában a G 2/98 sz. döntésben lefektetett kinyilvánítás szerint (vagyis a szakembernek képesnek kell lennie az igénypont tárgyát közvetlenül és egyértelműen levezetni, általános tudását használva, a korábbi bejelentésből mint egészről). Felhasználhatók olyan magyarázatok is, amelyeket a bejelentő vagy a tulajdonos ad elő az elsőbbség igénylésének alátámasztására annak bemutatása céljából, hogy a szakember mit tudott volna levezetni az elsőbbségi iratból.

<sup>5</sup> *Julian Asquith, Susan Bradley*: Enlarged Board decision G 1/15 brings poisonous divisionals to an end. Lexology, 2017. február 7.

Második lépés: vizsgáljuk meg, hogy ezt a tárgyat felöleli-e az említett elsőbbséget igénylő bejelentés vagy szabadalom igénypontja! Ha a válasz igenlő, az igénypont valójában fogalmilag két részre osztható:

1. az elsőbbségi iratban „közvetlenül és egyértelműen” kinyilvánított találmánynak megfelelő részre; és
2. a fennmaradó részre, amely nem jogosult erre az elsőbbségre, amely azonban önmagában megalapoz egy elsőbbségi jogot.

A Bővített Fellebbezési Tanács a 6.6. pontban megjegyzi, hogy a fenti meghatározás általános gyakorlat az ESZH-ban, és mint ilyen nem okozhat további nehézséget vagy bizonytalanságot harmadik személyek számára. Döntések, így a T 665/00, a T 135/01, a T 571/10 és a T 1222/11, azt mutatják, hogy ez további próbák vagy lépések nélkül megvalósítható. A 6.7. pontban a tanács megerősíti, hogy ennek eredményeként egy igénypont részleges elsőbbségre való jogosultságának megállapításához nincs szükség további követelmények figyelembevételére.

Végül a döntés 6.8. pontjában a tanács rámutat, hogy a fentiek megfelelnek logikailag és pontosan az 1973. évi FICPI-memorandumban foglaltaknak, amelyekről feltételezhető, hogy a törvényhozó szándékát fejezik ki, és amelyek többszörös és részleges elsőbbséget említenek az alábbi megállapítást téve: „Ha egy első elsőbbségi irat egy A jellemzőt nyilvánít ki, és egy második elsőbbségi irat egy B jellemzőt az A jellemző változataként való felhasználáshoz, akkor egy A-ra vagy B-re irányuló bejelentés igénypontja valójában két különálló részből, A-ból, illetve B-ből fog állni, és önmagában mindegyik teljes lesz...”. Továbbá: „megfelelő lenne részleges elsőbbséget igényelni a 'vagy' helyzetnek megfelelő esetben többszörös elsőbbségek szerint”, ahol maga az európai szabadalmi bejelentés felel meg a második elsőbbségi iratnak.

A Bővített Fellebbezési Tanács kifejti, hogy egy generikus „vagy” igénypont fogalmi felhasználása lehetővé teszi egy elsőbbségi időpontnak egy generikus igénypont egy részére való ruházását még akkor is, ha ez a rész nincs szó szerint kinyilvánítva az elsőbbségi iratban. Úgy tűnik, hogy ez egyszer s mindenkorra véget vet a „mérgező elsőbbségnek” és a „mérgező megosztott bejelentéseknek”.

Válaszát azzal a megállapítással fejezi be, hogy bár egy generikus „vagy” igényponton belül a tárgy meghatározása kihívó szellemi gyakorlat lehet, számos korábbi döntés azt mutatta, hogy elvégezhető, és nincs szükség további lépésekre vagy próbákra.

A tanács döntésének 5.2.3. pontja az alábbi megállapítást teszi: „A Párizsi Unió Egyezmény 4. F) cikke alapján az elsőbbséget nem lehet elutasítani azon az alapon, hogy a bejelentő többszörös elsőbbséget igényel, vagy azon az alapon, hogy egy vagy több elsőbbséget igénylő bejelentés egy vagy több olyan elemet tartalmaz, amelyek nem foglaltatnak benne abban a bejelentésben vagy azokban a bejelentésekben, amely(ek)nek az elsőbbségét

igénylik, feltéve, hogy a találmány az ország törvényének értelmében mindkét esetben egységes.”<sup>6</sup>

A döntés 6.1. pontja a Párizsi Uniós Egyezmény 4. H) cikkét idézi: „Az elsőbbséget nem lehet elutasítani azon az alapon, hogy a találmánynak bizonyos olyan elemei, amelyekre elsőbbséget igényelnek, nem jelennek meg az eredeti ország bejelentésében megszövegezett igénypontokban, feltéve, hogy a bejelentési iratok egyébként sajátosan kinyilvánítják az ilyen elemeket.”

Lényegileg hasonló megállapítás olvasható a T 1222/11 és a T 571/10 sz. döntésben, amelyek megállapítják, hogy az „egyértelműen meghatározott tárgyat” nem kell definiálni az igényponton belül mindaddig, amíg közvetve azonosítható.<sup>7</sup>

A Bővített Fellebbezési Tanács már említett korábbi döntése (G 2/98) megállapította, hogy „egy generikus kifejezés vagy képlet használata egy olyan igénypontban, amelyhez többszörös elsőbbséget igényelnek ... teljesen elfogadható .... feltéve, hogy korlátozott számú, világosan meghatározott alternatív tárgy igénylését okozza”.<sup>8</sup>

A tanács számos egyéb döntésében leszögezte, hogy a bejelentők ne kérjenek oltalmat olyan találmányokra, amelyeket még nem alkottak meg abban az időben, amikor a kérdéses bejelentést benyújtják, megjegyezve, hogy elsőbbséget csupán „ugyanarra a találmányra” lehet igényelni, amelyet kinyilvánítottak az elsőbbségi bejelentésben. Megállapította továbbá, hogy az „ugyanazon találmány” elsőbbségének igénylési követelménye azt jelenti, hogy egy európai szabadalmi bejelentésben egy igénypont vonatkozásában egy korábbi bejelentés elsőbbségét csak akkor kell elismerni, ha a szakember az igénypont tárgyát általános szaktudását használva közvetlenül és egyértelműen le tudja vezetni a korábbi bejelentésből mint egészről.

Ebből következik, hogy egyetlen igénypont számára többszörös elsőbbség igényléséhez arra van szükség, hogy az igénypont világosan meghatározott alternatív tárgyakat ismeressen.

Egy újabb döntésében a Bővített Fellebbezési Tanács korábbi elvekre megy vissza, megjegyezve, hogy a szerződések jogáról szóló Bécsi Egyezmény szerint az egyezmény előkészítő dokumentumaiban lefektetett elvek szerint egy szerződés (így az ESZE) törvényhozói szándékának uralkodnia kell a szerződést értelmező bármilyen esetjog felett. A tanács arra a következtetésre jutott, hogy mivel az ESZE „egy különleges egyezmény a Párizsi Uniós Egyezményen belül, az ESZE elsőbbségi igényekre vonatkozó cikkeinek törvényhozói szándéka hatott a Párizsi Uniós Egyezmény (PUE) 4. cikkének elsőbbségi rendelkezéseire, és hogy ezért az ESZE elfogadása előtt a PUE rendelkezéseinek a megtárgyalása iránymutatásul szolgált arra nézve, hogy hogyan kell értelmezni az ESZE elsőbbségi rendelkezéseit. Ezen az alapon megállapította: „Így a törvényből és az annak alapját képező logikából arra

<sup>6</sup> Leythen A. Wall: The Short Lived Ailment of Poisonous Divisionals. Lexology, 2017. március 3.

<sup>7</sup> Tottie, Reis: i. m. (4).

<sup>8</sup> John Richards: „Poisonous divisionals” poisoned in the EPO. Lexology, 2017. február 12.

következtethetünk, hogy az ESZE-ben (és a PUE-ben) megalapozott elsőbbségi jog kizárja az elsőbbségi időszakon belül kinyilvánított tárgy ütközését egy elsőbbségi iratban kinyilvánított azonos tárggyal, amennyiben érvényesen igényelték az elsőbbséget. A dolgok ilyen állása mellett a G 2/98 sz. döntésnek azt a követelményét, hogy egy igénypont csak akkor rendelkezhet többszörös elsőbbséggel, ha korlátozott számú, világosan meghatározott alternatív tárgyakat igényel, „nem lehet úgy értelmezni, hogy ez további korlátozást szab az elsőbbségi jogra”.<sup>9</sup>

Világos megközelítésre van szükség, különösen az önütközés problémája miatt, ahol egy elsőbbségi bejelentésnek szűk a kinyilvánítása, és egy következő, elsőbbséget igénylő bejelentés tágabban igényli a találmányt. A G 2/98 sz. döntés szűk értelmezése szerint egy következő bejelentés igénypontjainak az olyan elemei, amelyeket nem nyilvánítottak ki az elsőbbségi bejelentésben, nem jogosultak részleges elsőbbségre, hacsak nem nyilvánították ki őket alternatívákként. Ekkor az elsőbbségi bejelentés szűk kinyilvánítása, ha európai bejelentésként is publikálják, és az ESZE 54. cikk (3) bekezdése alapján a technika állásának részévé válik, lerontja a következő bejelentés tágabb igénypontjainak az újdonságát. Hasonló helyzet következhet be egy megosztott bejelentés esetén is.<sup>10</sup> És itt ismét a „mérgező elsőbbség” kérdéséhez jutottunk.

Ez az elv nem csupán a tárgyhoz tartozó technika állására alkalmazható, hanem arra az esetre is, amikor egy alapbejelentés érvényteleníti egy megosztott bejelentés igénypontjait.

<sup>9</sup> Richards: i. m. (8).

<sup>10</sup> Matthew Spencer: Enlarged Board issues full decision on partial priority referral. Lexology, 2017. február 14.